

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus erubescendi causam vt diuersam à nobis habuerit. Concio XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

turbam in proposito vt maneret, petendo Barrabam sibi dimitti, crucifigendo Iesum. Reclamauit Pilatus, dicens: *Quid enim mali fecit? pro quo vultis eum crucifigam illum? Ego mortis non inuenio in eo causam. Corripit eum, & emendatum dimittam.* Quanquam verò Pilatus hoc pia intentione fecerit, vt cum latrone illum proponeret eligendum sperans Barrabam eligendum, propter nimiam eius facinora, propterea enim Iesum cum eo quoad ad eum erat facinorosus, proposuit: quo si magis habuisset aliquem flagitiosum ac pestiferum, illum cum Christo eligendum improbandum vè proposuisset vt Christum tam scelerato comparatum, faceret minus exosum, magisque vitam eligendum. Hoc enim voluit Pilatus, vt si Iesum non dimittere vellent, vt innocentem, dimitterent saltem vt mortis reum (quamuis eum reum non esse testabatur) ob priuilegium festi. Quod vt obtineret, pessimum quem habuit vincitum, cum illo proposuit, vtrum eligere vellent interrogans. Sed non desibilè fuit odium Iudæorum aduersus Iesum. Atque id eadem ad eum non pertuisset proponere Pilatus, qui non vita dignior habitus apud eos fuisset quam Iesus. Quomodo igitur cœperam dicere, tametsi pio animo, hoc est, studio liberandi Christum, ita fecerit Pilatus, in maximam tamen accessit Christi ignominiam, in opprobriumque maximum, quod tam scelerato comparatum latroni: cui vel ad eum habetur similis, vt optio detur quæ etiam sit cum deliberatione habenda, vter sit preferendus tanquam melior ac vita dignior. At expende nunc quanta sit Christo contumelia, quantaque blasphemia, quod latro pessimus illi antefertur, ipse deterior viliorque illo iudicatur: imò iam vita adhuc seruandus iudicatur, Christus interficiendus: quod vt fiat, etiam summopere clamatur atque rogatur.

Precatio pro sui contemptu.

Domine mi Iesu Christe, qui ad eum despici, ad eum vilis voluisti haberi, vt non solum latroni comparari, verum etiam tanquam latrone nequior, vitæque indignior probari voluisti: da nobis, vt nostri ex animo diligamus contemptum, & turberis sitibundum in nobis perseueret desiderium, qui es benedictus in secula. Amen.

DE CHRISTI NUDATIONE AD COLUMNAM
ligandi. Theorema XVII.

ARGUMENTVM.

Qui causam nullam habet erubescendi, propter nos erubescit nudatus.

IESUS ERUBESCENDI CAUSAM VT DIVER-
sam à nobis habuerit. Concio XVII.

Nuditatis
sua erube-
scentia vnde
accidit
homini.
Genes. 3.

Compertissimum omnibus puto erubescentiam nuditatis nostræ nobis ex peccato per inobedientiam & prauaricationem primorum parentum nostrorum, nobis accidisse. Siquidem vt scriptura refert, antequam peccarent Adâ & Eua in paradiso, erant ambo nudi, nec erubescabant. Quare profecto quia nihil in carne eorum erat obscenum, nihil turpe, nihil rationi repugnans: sed omnia tranquilla, subdita, rationi consentanea atque obtemperantia.

perantia. Quamdiu igitur nihil erat indecorum in eis, sed virtuti omnia consentanea, nulla erat causa quare erubescerent. At postquam ipsi ab obedientia Dei recesserunt, passi sunt etiam à carne rebellionem, concupiscentias quoque & passiones rationi obstrepentes. Itaque ubi illam in carne senserunt deordinationem atque inobedientiam, repugnantiamque inter appetitum sensitivum & rationalem, coeperunt erubescere, velareque se & obtegere. Arguebat enim eos illa deformitas amissæ obedientiæ, & quam experti fuerant, pacis ac tranquillitatis: arguebat quoque obstrepentium concupiscentiarum excitatus clamor insuetus: arguebat postremo peccatum, quod ipsi quoque Deo fuerant inobedientes, quamobrem hanc sentiebant inobedientiam. Veruntamen in Christo, qui exors liberque fuit ab hoc primorum parentum nostrorum peccato, certum est, quantum attinebat seipsum, nullam fuisse causam erubescendi. Neque enim in eius fuit carne, quod spiritui: neque in anima fuit, quod rebellaret Deo. Totus enim innocens, totus erat absque vitio & sine defectu. Neque enim habuit in se (quemadmodum nos) quo erubesceret, utpote qui de Spiritu sancto sanctus conceptus, virtute altissimi mirabiliter & supernaturaliter formatus, & ex Maria inuiolata virgine natus. Cæterum quomodo alias naturæ nostræ infirmitates & passiones, cirra peccatum, ita etiam verecundiam & erubescenciam propter nos assumpsit. Et verecundia quidem, in quantum est virtus, quæ sonat pudicitiam quandam & horrorem turpitudinis, quæ in sanctis & castis hominibus, puta virginibus, maxime viguit: tanto erat excellentior in Christo, quanto ipse fuit castior & pudicior. Erubescenciam quoque habuit propter peccata nostra, quæ suo dorso imposta portauit, haud aliter ac si ipse commisisset, pro ijs erubescens ac penitentiam faciens. Cæterum quo ad seipsum, quoniam plenus virtute, plenus erat Spiritu sancto, non potuit cogitare, nedum facere, cuius gratia esset erubescendum, imò quo ineffabili non foret præconio commendandum. Erubuit tamen, siue (ut modo assueto loquar) confusus est in sui castissimi virginei corporis nudatione, secundum æstimationem hostium suorum: qui propterea nudabant corpus eius, ut confusionem, improprium, ignominiamque illi inferrent, & verecundia afficerent. Fuit præterea hæc ipsius nudatio verecundia propter amicos eius, licet paucos, qui pro magna confusione id Christo factum dolentes acceperant. Ipse tamen non est confusus, nec propterea ignominiosior fuit aut vilior, sed potius honoratior atque gloriosior. His verò qui Christum ignominia putabant afficere, quoniam si ipsi fuissent nudati, pro magno hoc æstimassent opprobrio, in hoc quidem consolatio suboriebatur, quod Christum deonestassent: at ignominiam sibi perpetuam propterea comparauerunt, Christo verò nihil penitus nocuerunt. Nemo enim honestatem deonestare potest, sed studio suo prauo (certum est) non potest non sibi conciliare turpissimam infamiam, quisquis hoc molitur, ut honore dignum, ignominia afficiat. Pari modo cætera quoque quæ Christo contigisse legimus patienti, tametsi opprobrium, ignominiam, improprium vè indigent aut contumeliam, nihil tamè Christo intulerunt, vnde in se factus sit vilior Christus, licet ut inferentes non facti sint propterea ignominiosissimi, non potuerit fieri. In æstimatione quoque hominum impiorum factus est vilior Christus, at pijs propterea gloriosior est habitus. Eam ob rem non terri debemus,

Erubescendi
aliam fuisse
Christo cau-
sam quam
nobis.

Verecundie
virtus quam
excellenter
in Christo
fuerit.

Nuditas sui
cuiusmodi
Iesu confu-
sionem at-
tulerit.

Sapient. 1.

mus, quando vilia de Christo quæ passus sit legimus, quando quidem scriptura quoque ijs verbis vtitur in persona Iudæorum: *Contumelia, inquit, & in mento interrogemus eum, & morte turpissima condemnemus eum: nec formidat, quod Christo propterea aliquid inhonestatis adhaerit, aut Christus subiectus ignominiae vitiove alicui fuerit: quin potius in oculis duntaxat hominum, atque in corde & opinione infidelium, Christi perfectionem integritemque haud agnoscentium, fuerit putatum. Hoc namque modo ad Hebraeos quoque Paulus, passionem Christi nominat improperium. Tanto ergo nobis debet Christus, quanto viliora propter nos non dedignatur.*

Hebr. 13.
Gregorius

Passus est ergo Iesus confusionem secundum inferentium opinionem, sustinuit opprobrium nostrum, sicut dicit in Psalmo: *Quoniam propter te sustinui opprobrium, operuit confusio faciem meam. Item: Tu scis improperium meum & confusionem meam, & reuerentiam meam.* Quocirca fuit quidem in Christo erubescencia, non autem quomodo in nobis, sed pro nobis. Neque in se habere quare erubesceret, præter nostra peccata, quæ tanquam sua fecerat. Pro ipsorum quomodo patiebatur, ita quoque erubescerebat. Quocirca verecundia quoque, quomodo omnes aliae virtutes in Christo perfectissime & incomparabiles sunt, ita hæc quoque, puta pudicitia quatenus virtus est, maxima perfectissimaque fuit in Christo: imò quanto eius innocentia & sanctitas erat, quantoque veriorum hominum maior, tanto erat verecundia quoque in eo perfectior. In plenitudine enim gratiarum atque omnium virtutum quæ in illo semper fuerunt, neque agere, neque loqui, sed ne cogitare, aut velle quidem potuit Christus quicquam, quod non esset pudicissimum ac honestissimum, aut quod erubescencia, confusione, ignominia ve foret dignum. Veruntamen ut confundatur afficeretur ve ignominia Christus, omnem mouerunt lapidem, omnes vires expenderunt Iudæi. Eam ob rem innocentissimum eius corpus, pudicissimum atque virgineum nudantes, quantum in ipsis fuit dehonestarunt, iuxta intelligendi modum, quem paulò antè dixi. Siquidem eius nudatio, nuditatisque reuelatio, magnam Christo quoque verecundiam ingerebat: non quod in se propter quod erubesceret, haberet: sed quia id quod in alijs est ad verecundiam & erubescenciam, in se quoque ad sui confusionem ignominiamque spectet nulla sibi esset) hæc fieri, sicut ab alijs acceptari intelligebat. Est autem alijs virginibus, quo sunt verecundiores, imò comptiores castioresque ac magis pudica, tanto grauior, tantoque intolerabilior molestia nudari, atque ea que vel natura abscondit, reuelari. Vnde compertum est, quibusdam castis virginibus tolerabilius fuisse pro Christo subire mortem, quam reuelari (ut sic loquar) verecundiam ipsarum honestatem, pudicitiam ve secretam nudari. Cum igitur Dominus Iesus verecundia, pudicitiaque, quomodo alijs (ut dixi) virtutibus in immensum fuerit ornatus: quomodo idem pro virtute verecundiae, pudicitiaeque zelo propter astantes, qui eius nudationem aliter accipiebant, & propter aliud quoque faciebant, hoc est, qui mtebantur eius verecundiam grauare, atque illum despicabilem reddere atque ignominiosum, non fuisset vehementer grauatus? Ipsi enim hæc contumelia multo omnium minimè debuerat fieri: quod quidem verecundia vbi cumque ex virtute nascitur, tutanda, reuerendaque est maximè, nec villo vnquam afficienda probro. Nihil tamen horum con-

Pudicitia
quarundam
virginum
quanta.

cessum est Christo. Nam nudatus est non minus ter suis in passione vestibus, Nudatio
puta flagellandus, coronandus, & crucifigendus. Porro si quis inter flagel- Christi tri-
lationem & coronationem non reindutum vestibus contendat, sed antequam na.
flagellatus reindueretur vestibus, ad coronandum dicat nudum in prae-
torium (hoc est, locum spatiosorem) introductum, non repugnans sed dici-
mus, ubi purpura clamideq; fuerat exuendus, suisq; reinduendus vestibus an-
tequam ad locum exiret Caluariae, necesse erat illum nudari: quam nudatio-
nem, si altera quam dixeram negatur, in illius locum supponimus. Cete-
rum haec ipsa nudatio Christi, de qua in praesentiarum loquimur, propter eius
fiebatur flagellationem, quam Pilatus vt Iudaeos placaret, ad Iesu ordinabat ca-
stigationem.

Precatio pro spiritus nuditate.

Iesu piissime, qui propter nos nudari voluisti, da nobis affectum nudum ac ab omni-
bus terrenis, ociosis ac vitijs occupatum ac liberum, quo extra te nil aliud cupia-
mus, sed tibi castissima, feruentissima, iugis dilectione semper inhaereamus, qui es
benedictus in secula, Amen.

DE FLAGELLATIONE IESU. Theorema XVIII.

ARGVMENTVM.

Qui nostra nobis peccata & penas pro his debitas remit-
tit, quiq; à flagellis Hebraeos eripuit, pro peccatis nostris
ipse flagellatus ab eadem gente poenam luit.

IESVS MISERICORDIAM QUANTAM HUMANA
genti semper exhibuerit, quomodo peccatis hominum
ignoscat. Concio XVIII.

Dvos hoc argumentum in se habet articulos, puta vt is qui nostris
ignoscit peccatis, pro nobis ipse luat: & qui à flagellis Iudaeos eri-
puit, à Iudaeis flagelletur. Certè non obscurum est, misericordia Do- Psalm. 32.
mini plenam esse vniversam terram: quantum verò nobis parcat, quantum
ignoscat misericordiarum Dominus, non solum exemplis veterum, sed no-
stro etiam experimento didicimus. Quanquam enim multa flagella sint pecca- Psalm. 31.
toris, sperantem tamen in Domino misericordia eius circumdabit, & si iniquita-
tes obseruaret (id est, ad condignum puniret) Christus, quis sustineret? id Psal. 129.
est, quis valeret sustinere? Testantur eius misericordiam languidi, quos cu-
rauit ipse Iesus ambulans in mundo, quomodo penas infirmitatesq; corpo-
rum pro peccatis sibi inflictas, Domino curante, euaserint: & simul eorunde-
modi sanans Dominus, dicebat: *Vade, & amplius noli peccare.* Item latro quoq; Misericordiam suam
Christus nobis manifestauit, quomodo
peccatorum eodem Domino dimittente, veniam acceperint. Ita enim huius-
modi fanans Dominus, dicebat: *Vade, & amplius noli peccare.* Item latro quoq; Christus no-
bis manifestauit, quomodo
qui cum Christo suspensus ad crucem fuit, nonne mortem alioqui paulò post Ioan. 8.
tolerandam, sustinuit temporalem & fide quam habuit in Christum, enast a-
ternam? Magdalenam & alios cōplures à peccato redeuntes, sine flagellis, citra
Luca 23.

Bb 3

impro-